

НЕКРОЛОГ

ПРОФЕСОР БЕРЕЗКА МИКОЛА ІВАНОВИЧ

З глибоким сумом ортопедо-травматологічна спільнота України сприйняла звістку про смерть Миколи Івановича Березки — доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри екстреної та невідкладної медичної допомоги, ортопедії та травматології Харківського національного медичного університету, заслуженого лікаря України, знаного вченого, клініциста, педагога й організатора охорони здоров'я. 29 березня 2026 року він пішов із життя на 71-му році.

Микола Іванович народився 1955 року на Сумщині. Після закінчення Харківського медичного інституту з відзнакою у 1982 році він присвятив усе своє професійне життя ортопедії, травматології та екстреній медичній допомозі. Його лікарський і науковий шлях був нерозривно пов'язаний із Харковом: від лікаря-травматолога та завідувача травматологічного відділення до головного ліка-

ря Харківської обласної клінічної лікарні у 2000–2010 роках, від асистента кафедри — до професора і завідувача кафедри Харківського національного медичного університету.

Професор Березка був висококваліфікованим фахівцем у галузі політравми, реконструктивно-відновної хірургії, ендопротезування, малоінвазивного остеосинтезу та артроскопії. Його наукові інтереси охоплювали також організацію екстреної та невідкладної медичної допомоги, а багаторічна праця сприяла розвитку сучасної ортопедії та травматології в Україні. Він є автором понад 120 наукових праць, винаходів, навчально-методичних видань, підручників, наставником для багатьох поколінь лікарів і молодих науковців.

Вагоме місце в житті Миколи Івановича займала професійна громадська та науково-організаційна діяльність. Він був членом Всеукраїнської громадської організації «Українська асоціація ортопедів-травматологів» та її Харківського обласного осередку, ESTES, SICOT, ISAKOS, AAOS, ВГО «Українська асоціація спортивної травматології, хірургії колінного суглоба та артроскопії», Асоціації превентивної та антиейджинг-медицини, а також членом спеціалізованих учених рад на базі Дніпровського державного медичного університету та Харківського національного медичного університету.

Особливої поваги заслуговує його відданість лікарському обов'язку в найтяжчі для країни часи: від початку повномасштабної війни Микола Іванович залишався в Харкові та продовжував щоденну допомогу пораненим і пацієнтам.

Світла пам'ять про Миколу Івановича Березку назавжди збережеться у серцях колег, учнів, друзів і всіх, кому пощастило працювати та спілкуватися з ним. Його професіоналізм, людяність, мудрість, відданість медицині й українській ортопедії та травматології залишаться гідним прикладом служіння людям і фаху.

Висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким, колегам та учням покійного.

Вічна і світла пам'ять.